

(142)

هو الله

ای کنیز حق بانوهای عالم آرزوی این روزگار مینمودند که شاید نفسی در ظل شجره وحدانیت کشند و
بآنچه منتهای آمال مقربین است فائز شوند شهما گریه و زاری نمودند و روزها انابه و بیقراری و این موهبت
میسر نشد الطاف بی‌پایانرا ملاحظه نما که ترا محرم اسرار کرد و بفیض انوار مشمول داشت و علیک
التحیة و الثناء (ع ۶)